

Hac Günlüğü

– Mecaz Adam · 18 Nisan 2018

İçimde tarifsiz bir heyecan var bu günlerde. Sanki bundan öncesinde koca bir yük varmış gibi omuzlarımda. Ve bu günlerde o yüklerden kurtulup özgürlüğüme kanat çırpmış gibiyim.

Kafesteki kuş misali tutsaktım dünyevi heveslere. Oysa şimdi hürüm. Ve bu benim ilk kanat çırpışım gökyüzüne. O ılık havayı ilk kez böylesine ciğerlerime kadar çekebiliyorum. Anadan doğduğum o ilk an ki masumiyetimle buluştum. Ne kadar değiştiğimi, ne tür hengâmelerden geçtiğimi anladım. Tamda beklenen kulluk bilinci ile.

Hacca gidebiliyor oluşumu milyonda bir şans diyerek ötekileştiremem. Olsa olsa milyarda bir duanın fakir gönlümde filizlenmesi diyebilirim. Mümin için şans diye bir şey yoktur. Her şey duadır. Tesadüf dediğimiz onca şey başlı başına bir tevafuktur.

Her duaya oturuşumda ellerimi semaya açarak. Önce Hz Muhammed Mustafa Sav, onun ailesine, ashabına ve ümmeti Muhammed'e dua ederim. Sonra kendim için isterim eğer istenecek bir şey kalmışsa.

Hz Ali'nin de dediği gibi " Allah kardeşine bir verdiği zaman. Onu iki yap dersen. Allah sana üç verir" şuru ile yapılan bir duada kendini katmasan da o duanın ecrini alırsın.

Aylar öncesinden kaleme sarıldım. Öyle bir derya ki, ne yazsan koca okyanusta bir damla su etmiyor. Hiçbir tatmin edici kelime bulamıyorum yüreğimdeki tarifsiz sevince. Öyle bir sevinç ki, nebiler nebisinin yaşayıp göçtüğü bir cennet.

Önümde uzun bir yol var. Ve ben daha ilk adımımı atıyorum...
Devam Edecek...